

Een stukje bijbelgeschiedenis

Ik was laatst in gesprek met een zekere dame die nogal wat vragen had over het geloof. Ze liep tegen het probleem aan dat er zoveel verschillende denominaties zijn die allemaal weer andere gebruiken en overtuigingen hebben en ik deed wat popingen antwoorden op die vragen te geven. Op een gegeven moment vroeg ze hoe het dan zat met de katholieken en protestanten etc, maar om dat uit te leggen moet je behoorlijk ver in de tijd terug graven. Mijn antwoord is dus vrij lang geworden en het leek mij een goed idee dit dan ook maar hier in een blog te zetten. Er zijn namelijk maar weinig christenen die van deze dingen afweten, dus voor wie het interessant vindt, bij deze mijn verhaal. Maar ik moet je wel van te voren waarschuwen. Als je deel uitmaakt van een bepaalde denominatie die hier genoemd wordt en waarde hecht aan hun tradities... dan is de kans groot dat je niet alles kan waarderen wat hier geschreven staat. Het is niet mijn bedoeling mensen hiermee te kwetsen, ik geef gewoon wat uitleg voor wie het wil horen. Hier is een gedeelte van mijn antwoord aan deze dame:

Als je wilt begrijpen hoe het zit met het katholieke geloof moet je eerst heel ver terug in de tijd, zo'n 2500 jaar voordat die kerk bestond. Wat er zich toen op aarde afspeelde is terug te lezen in Genesis. Hier is ontzettend veel over te vertellen maar ik zal proberen er in korte lijnen doorheen te gaan. Als je er dan nog meer over wilt weten moet je dat maar aangeven.

Zoals je zelf natuurlijk heel goed weet zijn er een hoop slechte mensen. Dat is al zo geweest vanaf het begin van de schepping. Je kent vast wel het verhaal van de zondvloed. God had spijt dat hij de mensen had gemaakt omdat ze niets dan slechte dingen deden. Hij was wel blij met Noach en zijn gezin, omdat zij wel trouw waren. Noach en zijn gezin (en vrouwen van zijn zonen) werden gespaard tijdens de vloed. Uit zijn nageslacht zijn vervolgens alle volken gekomen. Ook deze volken gingen slechte dingen doen. De koningen verklaarden dat ze zelf god waren en wilde dat het het volk hen aanbad als god. Nimrod is daar het eerste voorbeeld van dat in de bijbel terug te vinden is. Deze volken begonnen ook met het aanbidden van de zon, en later ook de maan en de sterren. Hierbij werden ook de equinox en de zonnewende in acht genomen, en deze data gebruikten zij voor hun jaarlijkse rituelen.

Het ging alleen nog iets verder. Toen Nimrod gedood werd door zijn tegenstanders beweerde zijn vrouw Semiramis dat Nimrod was opgestegen naar de hemel en nu de zonnegod was. Toen zij even later zwanger werd beweerde zij dat Nimrod haar met de stralen van de zon zwanger had gemaakt en haar zoon die ze baarde rond de winter zonnewende zou de reïncarnatie van Nimrod zijn, genaamd Tammuz. Tammuz werd toen hij 40 jaar oud was tijdens de jacht door een wild zwijn gedood. Daar is de traditie van het 40 dagen huilen voor Tammuz vandaan gekomen, waarbij het volk voor elk jaar van zijn leven een dag moest treuren zodat Tammuz in ruil daarvoor plezier in het hiernamaals zou hebben.

Zijn moeder Samiramis stierf enige jaren later en volgens de overleveringen werd zij door de goden terug gestuurd op de dag na de lente zonnewende. Zij landde in de rivier de Eufraat in een groot ei, waar zij uitbarstte als naakte godes van vruchtbaarheid en seksueel plezier, genaamd Isther. Om haar goddelijkheid te bewijzen veranderde zij een vogel in een konijn dat eieren legde. (begint dit al bekend te klinken?) Vanaf toen werd er elk jaar op de eerste dag van de week (zon-dag) na de lente zonnewende het Isther ritueel uitgevoerd in de grot van Tammuz (welke vandaag de dag nog steeds te bezichtigen is). Hier stond een altaar waarop de priesters van Isther tijdens de zonsopgangceremonie maagden bezwangerden. Het jaar daarop werden de 3 maanden oude baby's van deze vrouwen op hetzelfde altijd geofferd en het bloed van deze baby's werd gebruikt om de Isther-eieren rood te schilderen.

Naast het aanbidden van de zon, maan, sterren en later ook nog verschillende planeten zijn ze er nog meer afgoden bij gaan bedenken, zoals Molech, de god van de voorspoed. Voor Molech hielden ze tijdens de winterzonnewende een kind-offering. Ze hadden een groot beeld dat Molech voor moest stellen, waarvan de buik een grote oven was. Dit beeld stookten ze rood gloeiend om vervolgens hun kinderen erop te offeren. Dit in de hoop dat hun afgod ze het volgende jaar weer voorspoed zou geven. Het buurvolk van de Ammonieten die dit gebruik hadden, de Mohabieten, aanbaden dezelfde god maar gaven zij hem de naam Chemosh.

Deze gebruiken kennen we niet alleen van de overleveringen, ze worden ook vermeld in de bijbel. In de boeken van Mozes (de eerste vijf boeken) worden ze niet alleen genoemd, maar er wordt ook aangegeven hoe God deze dingen haat en Zijn volk nadrukkelijk verbiedt deze dingen ook te doen, al zouden ze het doen om God zelf te eren. Deze dingen speelden zich allemaal af in en rond Babylon.

Niet veel later in de tijd kwam de hoogmoed van de mensen tot een 'hoogtepunt' en zij wilden een hoge toren bouwen om zelf in de hemel te kunnen komen. Bij deze toren van Babel gaf God de mensen de spraakverwarring zodat ze elkaar niet meer verstonden en niet meer samen konden werken. De mensen met (ongeveer) dezelfde spraak vonden elkaar en trokken met elkaar weg om ergens anders nieuwe volken te stichten. Vanaf dit moment loopt het begin van alle religies en afgoderij uit elkaar. Het is heel goed te zien hoe ze al de beginselen uit dezelfde bron hebben omdat veel gebruiken overeen komen. Ook kennen alle volken op aarde het verhaal van de zondvloed etc, alleen allemaal net iets anders verteld. De zonnegod-aanbidding is het wijdst verspreid en deze vinden we dan ook in alle culturen terug. Typisch genoeg was bij het volk van Ismaël de maan-god Allah belangrijker dan hun zonnegod (de vrouw van Allah) en de sterren (hun kinderen). Totdat Mohammed hun 1400 jaar geleden kwam vertellen dat Allah de enige god was... De zonnegoden gingen onder veel verschillende namen en zo kennen wij die van Egypte als 'Ra' en in Persie als 'Mithra'. Van Ra is de overlevering dat hij zichzelf gecastreerd heeft, wat het volk jaarlijks herdacht door gouden en zilveren ballen in de palmbomen te hangen. Het Hebreeuwse volk dat min of meer vermengd was met deze heidenen nam sommige van die gebruiken over, maar zij gebruikten dennenbomen die ze in het bos omhakten om vervolgens binnenshuis op de grond te timmeren waarna ze zilveren en gouden ballen in deze bomen hingen. Ook dit gebruik is terug te vinden in de bijbel (Jeremia 10:3-5), waar God nog eens duidelijk aangeeft hoe hij die gebruiken haat.

Overal heeft de zonnegod de zelfde geboortedatum, de dag na de winterzonnewende. Deze dag die nu op 21 december valt viel voordat wij de Luciaanse en later Gregoriaanse kalender hadden op 25 december. Omdat de Luciaanse kalender niet nauwkeurig was verliepen de dagen langzaam, dit is met de Gregoriaanse kalender iets netter

opgelost.

We zijn nu een paar duizend jaar verder en over de hele wereld waren deze afgoderijen gebruikelijk, al zij het overal in een net iets andere vorm, en hadden de goden net iets andere namen. De Romeinen waren helemaal dol op afgoden. Zij aanbaden alle goden die ze maar tegenkwamen, en om maar veilig te zijn hadden ze zelfs beelden voor “de onbekende god” in de hoop dat die god niet kwaad zou worden als ze er nog een vergaten. Dit was ook nog zo in de tijd dat Jezus hier op aarde rondliep.

Na de opstanding van Jezus begonnen de eerste gemeenten heel hard te groeien. Dit was tegen het zere been van de Romeinen, en Constantijn had een ‘heldere ingeving’: Vervolg hen in het teken van het kruis. Het kruis kenden zij als het kruis van Mithra. Zij hadden het gebruik om kruisjes te slaan en daarbij de zonnewendes en te equinoxen te benoemen, maar ook het kruisigen is waarschijnlijk uit dit gebruik voortgekomen. Constantijn besloot een universele kerk op te richten: de katholieke kerk (katholiek betekend universeel). Voor deze universele kerk hadden ze een simpele oplossing: Hun eigen volk had de gewoonte heel veel verschillende goden te aanbidden, en die konden ze niet zomaar weg doen. Ze hebben toen de afgodsbeelden nieuwe namen gegeven die leken te passen bij het christendom. het volk moest hiermee leven, en wie dit niet wilde moest dat bekopen met de dood. Van de ene op de andere dag was het hele volk plotseling zomaar bekeerd tot het ‘christendom’. Ook de christenen en de Joden moesten zich tot dit geloof bekeren, en zo niet dan werden ze gedood. Veel christenen en Joden werden ook gedood en andere sloegen op de vlucht. De katholieken hadden zelf de Hebreeuwse teksten van het evangelie in handen en probeerden ervoor te zorgen dat alle geschriften in handen van de christenen en Joden werden vernietigd. Gelukkig waren er een paar Joodse Rabbi's, waaronder Chem Tov, die de Hebreeuwse teksten wel goed verborgen hebben gehouden. Maar deze Joden deden dat niet omdat ze waarde hechten aan deze schriften maar omdat ze door de katholieken verplichten werden debatten aan te gaan met hun priesters. De katholieken hadden namelijk allerlei teksten verdraaid om hun religie maar passend te maken, en zolang niemand de originele teksten had kon niemand bewijzen dat ze de boel bedrogen. De rabbi's kregen een gele Jodenster op de borst wanneer ze het debat aangingen. Ze hadden de keuze: als ze verloren moesten ze zich bekeren tot het katholieke geloof, en als ze wonnen moesten ze vluchten voor hun leven. Toch wilden zij hun geloof niet verloochenen dus kozen ze ervoor de Hebreeuwse schriften te bestuderen en zo de katholieken er van langs te geven. Een aantal van deze rabbi's heeft gelukkig nog kunnen vluchten.

Terwijl de katholieke kerk groeide hebben zij Latijnse vertalingen van de bijbel gemaakt. Dit was erg handig omdat van het gewone volk niemand meer Latijns sprak, dus niet kon controleren of wat de kerk beweerde juist was. Als je een beetje van de kerkgeschiedenis af weet, dan weet je natuurlijk van dingen als het verkopen van aflaten enzo. Andere dingen die zo dankzij deze zogenaamde christenen in het 'christendom' terecht zijn gekomen zijn de kerst-mis (origineel de kind-mis (=offering) van Molech), het feest van Isther (nu bekend als Easter of Pasen), de namen van de dagen die van hun afgoden stammen, een paar namen van de maanden, de afschaffing van de sabbat (rustdag op de laatste dag van de week) die verplaatst werd naar de zon-dag. De kerst-mis hebben de katholieken gebruikt om dan maar de geboorte van Jezus te vieren (wat eerst de geboorte van hun zonnegod was) en Isther om het Pascha te vieren, de dag van Jezus' opstanding. In Nederland zijn we om deze reden Isther Pasen gaan noemen, de vroege kerkelingen hadden namelijk niet door om welke afgoderij het ging, laat staan waarom ze eieren schilderden... Goede vrijdag stamt van het vereren van de vis-god Dagon, wat ook een gebruik van de Romeinen was. (daarvan kennen sommigen de traditie om op vrijdag vis te eten). Dit is ook waar de paus zijn mijter vandaan heeft. Als je deze horizontaal houdt is dit net de kop van een vis. Het "kruisje slaan" van de katholieken komt van het oude gebruik waarbij ze de zomer en winterzonnewende en equinoxen benoemden, alleen noemden zij er de vader, zoon en heilige geest bij. En zo gaat het maar door met al hun gebruiken. Ik zal ze niet allemaal noemen, waarschijnlijk weet ik ze ook niet eens allemaal. Het zal in elk geval duidelijk zijn waar het katholieke geloof op gebaseerd is.

Maar goed, op een dag was er een bijdehand persoon die besloot zelf de bijbel te gaan bestuderen. Zijn naam was Martin Luther. Die kennen we natuurlijk uit de geschiedenisboeken. Hij heeft ontdekt wat een ongelooflijke puinhoop de katholieke kerk ervan had gemaakt en begon zo de eerste rellen tegen die kerk. Dit waren de eerste protestanten. Zij probeerden het geloof te herstellen door alles op de juiste manier te doen. Dit was alleen niet makkelijk omdat heel veel gebruiken die zij door de tradities overgeleverd hebben gekregen niet direct te achterhalen waren. Zo zijn bijvoorbeeld kerst en pasen 'christelijke' feesten gebleven omdat het leek te kloppen. Toch waren er later nog wat mensen die vonden dat het allemaal niet genoeg gecorrigeerd was. Er waren een hoop meningsverschillen tussen de

christenen en zo hebben Caspar Olevianus en Zacharias Ursinus besloten de Heidelbergse Catechismus op te stellen. Dit zijn schriften met leerregels opgedeeld in 52 zondagen waar de nieuwe kerken (hervormde en gereformeerde) elke zondag uit onderwezen en zo elk jaar in sneltreinvaart door de bijbel heen konden gaan. Maar, helaas was ook hiermee een probleem (die de hervormden en gereformeerden vandaag de dag nog steeds niet erkennen): degenen die deze catechismus hebben opgesteld hadden niet voldoende bijbel- en geschiedeniskennis om dit ook goed te doen, al waren hun bedoelingen natuurlijk wel goed. Zo hebben zij bijvoorbeeld niet begrepen wat de doop inhoud (wat bijna geen enkele christen echt begrijpt) en zei zagen de doop als vervanging voor de besnijdenis die de Joden hadden. In het oude testament kan je namelijk lezen dat God een verbond sloot met Abraham, dat wanneer zij alle kinderen op hun achtste dag zouden besnijden – wat het teken van dit verbond was – en zich aan de wet hielden dat God dan altijd met hun zou zijn en voor hun zou strijden. Met de verwarring wat nu het verschil was tussen een testament en een verbond dachten zij dat het nieuwe testament het oude verbond verving en dat zij daarom maar de baby's moesten dopen. Dit was trouwens ook omdat ze bang waren dat als zo'n kind zou sterven het anders naar de hel zou gaan als het nog niet gedoopt was.

De werkelijkheid is echter heel anders. God heeft in het oude testament heel veel verschillende verbonden gesloten met verschillende mensen die allemaal weer iets anders inhielden. De besnijdenis was er maar één voorbeeld van. Als je de catechismus als leidraad gebruikt kom je die andere verbonden blijkbaar niet tegen, dus pas als je echt de bijbel gaat lezen kom je erachter dat het anders zit.

Jezus kwam om de wet te vervullen. God had in het oude testament de wet via Mozes aan Zijn volk gegeven. Deze wet begint bij de 10 geboden, maar er staan in totaal 613 instructies in de Thora. De Thora bestaat uit de 5 boeken van Mozes, en christenen en Joden noemen dit de wet. Maar, 'Thora' betekend "instructies". Dat klinkt al iets vriendelijker. Deze Thora bestaat uit heel uiteenlopende geboden. Zo staan er allerlei hygiënische instructies in, zoals dat je niet moet poepen bij je tent, quarantaine bij (potentieel) besmettelijke ziekten, je wassen wanneer je onrein bent en wat niet goed is om te eten. Zoals God in de Thora zegt: "als je je aan deze geboden houdt zal het je goed gaan". Daar is in elk geval niet strengs aan toch? Dat is gewoon de zorg van een goede vader. Het is mag opgemerkt worden dat deze regels duizenden jaren voorliepen op de wetenschap. Nadat de Thora verworpen was door vrijwel alle mensen hebben we pas korte tijd geleden het nut van quarantaine en je wassen ontdekt.

Verder zijn er nog veel "super-streng" geboden zoals geen seks voor of buiten het huwelijk mogen hebben, of seks met dieren of directe familieleden. En nog een heel aantal andere 'gedragsregels'. Als je deze geboden brak stond daarop zelfs de doodstraf. Was dit zo wreed van God? Bekijk het eens zo:

God had Zijn volk keer op keer uit de nood gered, overwinningen gegeven tegen hun vijanden, net bevrijd uit de macht van de Egyptenaren en op hun vlucht de Rode Zee gespleten zodat ze veilig over konden steken terwijl het Egyptische leger achter hun verdrong. Toen ze aan de overkant in de woestijn aankwamen gaf God ze te eten en splitte de steen bij Horeb waaruit toen zoveel water stroomde dat het hele volk er lange tijd van kon drinken.. Toen God Mozes de tien geboden gaf op de berg Sinaï en Mozes daarvoor een aantal dagen weg was, was het volk zo ongeduldig dat ze direct verder gingen met het aanbidden van de "heilige kalf", wat ze in Egypte hadden geleerd en ze bouwden zich een altaar met een gouden kalf. Verder kwamen er in het volk regelmatig ongeregelheden zoals overspel. God was het zat. Hij wilde dat Zijn volk goed zou doen en al het kwaad uit hun midden zouden weren. Deze mensen hadden nota bene de grote wondere met eigen ogen gezien en beleefd. Wie nog steeds 'schijft' aan Zijn geboden had mocht van God sterven. Dat was niet alleen terecht, maar bedenk wat de uitwerking is als iedereen z'n gang maar gaat, overspel bedrijft en elkaar bedriegt en besteelt. Dan krijg je een verdorven wereld zoals wij die vandaag de dag kennen. En dat haat God. Tja, en toch leven wij nu in zo'n wereld. In de eerste plaats misschien omdat er meer heidenen waren die zich sowieso al niet aan Gods geboden hielden, maar ook omdat uiteindelijk het Hebreeuwse volk Gods geboden bleef breken. Dat is ook waarom God tegen het volk heeft gezegd dat ze uit hun beloofde land gejaagd zouden worden. Hij wist dat ze

uiteindelijk toch weer de fout in zouden gaan. In Deuteronomium kan je dit precies terug lezen. Maar, God heeft wel beloofd dat de Joden uiteindelijk weer terug naar hun land zouden gaan. Dit is uitgebreid beschreven in de boeken van de profeten. En deze profetieën zijn dan ook al gedeeltelijk uitgekomen. Dat is waarom Israël nu weer bestaat.

In de Thora staan ook nog instructies voor het brengen van offers. De priesters moesten offers brengen aan God, onder andere voor verzoening. De 'gewone' mensen uit het volk mochten ook offers brengen wanneer zij dit zelf wilden.

Als je het goed bekijkt is de Thora dus helemaal niet streng, maar gewoon rechtvaardig en goed voor je. Toch kennen de orthodoxe Joden hele strenge regels. Ik zal hier nu niet teveel over schrijven maar het komt er op neer dat de farizeeërs (soort rabbi's) beweren dat zij het recht hebben geboden aan de Thora toe te voegen. Zo hebben zij de "gesproken Thora" (Takanot) bedacht. Deze regels hebben zij onder meer in de geschreven versies zoals de Talmoed uitgewerkt. Het werden namelijk zoveel geboden dat ze wel opgeschreven moesten worden. Uiteindelijk hebben ze nu zoveel geboden dat ze alles hebben vast gelegd vanaf het moment dat je opstaat totdat je weer gaat slapen. Zelfs in welke volgorde je je schoenen aan moet doen en je veters moet strikken staat er in vastgelegd. Dit is dus ook waarom de meeste Joden tegenwoordig maar geen moeite meer doen om zich aan de Thora te houden. Het is bijna onmogelijk om je aan al die regels te houden. Dit alles terwijl de echte Thora nadrukkelijk verbiedt geboden toe te voegen of weg te laten.

Maar ook de christenen zijn goed in het bedenken van allerlei regels die nergens goed voor zijn. Ze komen allemaal voort uit onwetendheid en angst om het in onwetendheid fout te doen. Dit onder andere doordat ze denken dat de Thora voor christenen geen waarde heeft.

Zoals ik al zei kwam Jezus dus om de wet te vervullen. Zoals Jezus zelf zei: "denk niet, dat ik gekomen ben om de wet en de profeten af te schaffen, maar om te vervullen" (Mattheüs 5:7). (de profeten brachten trouwens het volk altijd terug bij de wet)

Hoe vervulde hij deze dan? Jezus was zelf zonder zonde en werd zelf voor ons een offer lam. Zo kon hij de prijs betalen voor iedereen die de wet had gebroken, dus ook de heidenen. Voor iedereen die zich van zijn zonden bekeerde was nu de verzoeningsprijs al betaald. Degenen die zich bekeerde moesten zich laten dopen in de naam van Jezus. Dit werd door de meeste christenen gewoon als symbolisch gezien, maar ook dit is onderdeel van het vervullen van de wet (Thora). De Hebreërs/Joden moesten volgens de wet zich wassen als zij onrein waren. Dit wassen deden zij in de mikveh. Ook in de tijd dat Jezus op aarde was werd dit nog gedaan (tegenwoordig doen alleen de Joodse vrouwen het nog na ongesteld te zijn geweest). Johannes de dooper, zoals hij in de bijbel wordt genoemd, hield zich hier ook mee bezig. Maar hij doopte (mikveh-te) geen heidenen die zich bekeerde. Nee, hij doopte de Joden nog voordat Jezus er was. De Joden vonden hier ook niets raars aan. Pas toen na de opstanding van Jezus de discipelen de heidenen gingen dopen snapten de Joden er niets meer van. De mikveh was namelijk niet bedoeld voor de heidenen, zij hadden zich immers nooit aan de wet gehouden. Daarom moesten de discipelen de mensen dopen in de naam van Jezus Christus. Hij was het reine offerlam en alleen in Zijn naam is er de autoriteit om dit te doen. Je zal waarschijnlijk wel eens gehoord hebben dat ze in veel kerken bij het dopen zeggen "ik doop je in de naam van de vader, zoon en heilige geest". Dit is natuurlijk raar om te zeggen als Jezus de opdracht had gegeven in hun naam te dopen, en overal in het nieuwe testament dopen de discipelen ook in de naam van Jezus. Dit is enigszins verwarrend maar dat komt omdat in onze moderne vertalingen in Mattheüs 28:19 staat dat Jezus zei: "en doop ze in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.". Sommigen trekken hieruit de conclusie dat de naam van deze drie allen "Jezus Christus" is. Maar dat klopt uiteraard niet. De oorzaak van deze verwarring ligt bij de katholieken. Toen zij het dogma van de drie-eenheid invoerden hebben zij deze tekst in Mattheüs veranderd. Omdat niemand de originele Hebreeuwse teksten meer had is dit onopgemerkt gebleven. Totdat zo'n 15 jaar geleden enkele oude Hebreeuwse kopieën weer op zijn gedoken en het

bleek dat Jezus heeft gezegd: “en doop ze in Mijn naam”. Zo zie je maar weer, een hoop verwarring om zoiets simpels. Gelukkig beginnen zulke dingen tegenwoordig langzaam bekendheid te krijgen dankzij het internet, maar toch zijn er maar heel weinig christenen die weten hoe het zit. Waarschijnlijk omdat de meeste tevreden zijn met hun religie zoals die is en geen zin hebben zich er meer in te gaan verdiepen. Als je tot zover geboeid bent blijven lezen hoor je waarschijnlijk niet bij die groep.